

A HÁROMSÁG FOGALMÁNAK KITELJESEDÉSE

AKINYILATKOZTATOTT vallás Háromság-fogalmát nem szabad összekeverni az evolúciós vallások hármashiedelmével. A hármashiedelmek kialakulását számos tényező befolyásolta, de eredetük leginkább azzal magyarázható, hogy az emberi ujjnak három perce van, hogy a szék biztos állásához legalább három láb szükséges, hogy három ponton alátámasztva felállítható egy sátor; ezen kívül közrejátszott az is, hogy az ősember hosszú ideig nem tudott háromnál tovább számolni.

² Eltekintve néhány kettős természeti jelenségtől, mint például a múlt és a jelen, a nappal és az éjszaka, a meleg és a hideg, és a férfi és a nő, az ember általában inkább hármashiedelmekben gondolkodik: tegnap, ma és holnap; napkelte, dél és napnyugta; apa, anya és gyerek. Háromszor élteik a győzteseket. A halottakat a harmadik napon temetik el, és a kísértetet három lemosással békítik meg.

³ Az emberi tapasztalás e természeti eredetű képzetársításainak eredményeként a hármasság a vallásban is megjelent, mégpedig jóval azelőtt, hogy az Istenségek paradicsomi Háromságáról vagy egyáltalán bármely képviselőjükről az emberiség kinyilatkoztatásban részesült volna. Később a perzsáknak, a hinduknak, a görögöknek, az egyiptomiaknak, a babiloniaknak, a rómaiaknak és a skandináv népeknek mind hármashiedelmek voltak, de még ezek sem tekinthetők igazi háromságoknak. A hármashiedelmek mind természeti eredetűek és valamikor a legtöbb értelmes urantiai népnél megjelentek. Néha valamelyik evolúciós hármashiedelem keveredett a kinyilatkoztatott Háromság fogalmával; ezekben az esetekben gyakran lehetetlen elkülöníteni egymástól az egyes elemeket.

1. AZ URANTIAI HÁROMSÁGI FOGALMAK

¹ A paradicsomi Háromság megértéséhez vezető első urantiai kinyilatkoztatást Kaligasztia herceg kísérete tette mintegy félmillió évvel ezelőtt. A Háromság fogalmának e legkorábbi formája mindörökké eltűnt a bolygón kitört lázadást követő zűrzavaros időkben.

² A Háromságról másodszor Ádám és Éva tanított az első és a második kertben. E tanok nem tűntek el teljesen még mintegy harmincötezer évvel később, Makiventa Melkizedek idejében sem, ugyanis a szetfi Háromság-fogalma akkoriban még élt Mezopotámiában és Egyiptomban is, de még inkább Indiában, ahol sokáig fennmaradt Agniban, a védikus háromfejű tűzistenben.

³ A Háromságot harmadjára Makiventa Melkizedek mutatta be, és e tantételt a három egyközepű kör jelképezte, mely Sálem bölcsének melldíszén volt látható. Makiventa azonban igen nehezen tudta megtanítani a palesztinai beduinoknak az Egyetemest Atya, az Örökkévaló Fiú és a Végtelen Szellem Háromságát. A tanítványainak többsége azt hitte, hogy a Háromságot a Norlatiadek három Fensége alkotja; néhányan úgy tartották, hogy a Háromság

nem más, mint a Csillagrendszer Fejedeleme, a Csillagvilági Atya és a helyi világegyetem Teremtő Istensége; és náluk is kevesebben voltak azok, akik csak igen halvány képet alkottak az Atya, a Fiú és a Szellem paradicsomi társulásáról.

⁴ A sálemi hitterjesztők tevékenységén keresztül a Háromságról szóló Melkizedek tanítások fokozatosan elterjedtek Eurázsia és Észak-Afrika nagy részén. Gyakran igen nehéz különbséget tenni a hármashiedelmek és a háromságok között a késői andita korszakokban és a Melkizedek-utáni korokban, amikor e két felfogás bizonyos mértékig összekeveredett és egybeolvadt.

⁵ ¶ A hindu népeknél a háromság fogalma mint Lény, Értelem és Öröm gyökeresedett meg. (Ennek későbbi indiai felfogása a Brahma-Siva-Vishnu hármashiedelmek.) Míg a háromság korai ábrázolásait a szetfi papok vitték el Indiába, addig a későbbi háromsági eszméket a sálemi hitterjesztők hozták be és a helyi gondolkodók fejlesztették tovább úgy, hogy vegyítették e tanokat az evolúciós hármashiedelmekkel.

⁶ A buddhista hit két trinitárius jellegű tantételt dolgozott ki: Az előbbi a Tanító, a Törvény és a Testvériség alkotta; ez Gautama Sziddhártha tanítása volt. A Buddha északi követői körében kialakult későbbi felfogás a Legfelsőbb Urat, a Szent Szellemet és a Megtestesült Megmentőt foglalta magába.

⁷ És a hinduk és buddhisták e felfogásai valódi trinitárius alaptételek voltak, vagyis ők egy egyszemélyű Isten háromszoros megnyilatkozásának eszméjét hirdették. Az igaz háromság-felfogás lényege nem egyszerűen három különálló isten csoportosítása.

⁸ ¶ A héberek a Melkizedek-korabeli keni hagyományokból ismerték a Háromságot, de az Egyistenük, Jahve iránti egyistenhitbeli hevületük olyannyira elhomályosított minden más tanítást, hogy Jézus megjelenésének idejére az Elohim-tantétel gyakorlatilag teljesen eltűnt a zsidó istentanból. A héber elme sehogy sem tudta összeegyeztetni a trinitárius elképzelést azzal az egyistenhiten alapuló felfogással, melynek középpontjában az Egy Úr, Izráel Istene állt.

⁹ Az iszlám hit követői szintén képtelenek voltak a Háromság eszméjének megragadására. A kialakuló egyistenhitnek mindig nehezebbé esik elfogadnia a trinitarizmust, ha közben a többistenhittel áll harcban. A háromság eszméje leginkább azokban a vallásokban jelenik meg, melyekben a szilárd egyistenhitbeli hagyományok tantételbeli rugalmassággal párosulnak. A nagy egyistenhívők, a héberek és a mohamedánok igen nehezen tudtak különbséget tenni a három isten imádata, a többistenhit és a trinitarizmus között, mely utóbbi annak az egy Istenségnek az imádata, aki az istenség és a személyiség háromsági megnyilvánulásában létezik.

¹⁰ ¶ Jézus megtanította apostolainak az igazságot a paradicsomi Háromság személyeiről, ám ők úgy gondolták,

hogy mindezt képletesen és jelképesen értette. Mivel a héber egyistenhiten nevelkedtek, igen nehezen tudtak hinni bármi olyasmiben, amely láthatóan szemben állt az uralkodó Jahve istenképükkel. És a korai keresztények örökölték a Háromság-felfogással szembeni héber előítéletet.

¹¹ A kereszténység első Háromságát Antiókhiaiban hirdették s ez Istenből, az ő Szavából és az ő Bölcsességéből állt. Pál ismerte az Atya, a Fiú és a Szellem paradicsomi Háromságot, de hitszónoklataiban ritkán ejtett erről szót és említést is csak az újonnan szerveződő egyházakhoz írt néhány levelében tett. De még ekkor is, apostoltársaival egyetemben, Pál is összetévesztette Jézust, a helyi világegyetem Teremtő Fiát, az Istenség Második Személyével, a Paradicsom Örökkévaló Fiával.

¹² A Krisztus utáni első évszázad vége felé elterjedt keresztény felfogású Háromságban az Egyetemes Atya, a nebadoni Teremtő Fiú és a szalvingtoni Isteni Segédkező — a helyi világegyetemi Anyaszellem, a Teremtő Fiú alkotótársa — szerepelt.

¹³ Jézus óta a paradicsomi Háromság tényszerű megjelenése ismeretlen volt az Urantián (eltekintve néhány ember ismereteitől, akiknek tudását különleges kinyilatkoztatások alapozták meg) egészen az ezen írott kinyilatkoztatás megjelenéséig. És bár a keresztény háromsági felfogás valójában téves, gyakorlati szempontból igaznak bizonyult a szellemi viszonylatokban. Csak a bölcséleti vonatkozásokban és a mindenségtani következményekben jelentkezett némi zavar e fogalomban: A mindenségrendi beállítottságúak közül sokan igen nehezen tudtak hinni abban, hogy az Istenség Második Személye, egy végtelen Háromság második tagja egyszer az Urantián tartózkodott; és ez szellemi értelemben igaz ugyan, tényszerűségét tekintve azonban nem helytálló. A Mihály Teremtők teljes mértékben megtestesítik az Örökkévaló Fiú isteniségét, de nem ők az abszolút személyiség.

2. HÁROMSÁG-EGYSÉG ÉS ISTENSÉG-TÖBBESSÉG

¹ Az egyistenhit a többistenhit belső ellentmondásával szembeni bölcséleti tiltakozásként jelent meg. Fejlődése a panteon szervezeteken keresztül a természetfeletti tevékenységek felosztásával indult meg, majd tovább csiszolódott az egy istennek a többivel szembeni többől-egyet mintájú felmagasztalása révén, és végső formáját a végleges értékű Egyisten megtartásával és az összes többi kizárásával nyerte el.

² A trinitarizmus abból az élményelvi tiltakozásból nőtt ki, hogy lehetetlen felfogni a kapcsolódások nélküli világegyetemi jelentőséggel bíró, emberszerűségétől megfosztott, egyedülálló Istenség ezen egy voltát. A bölcsélet idővel hajlik arra, hogy a tiszta egyistenhit istenségképének személyes sajátosságait elvonntá alakítsa, és ezzel a kötődések nélküli Isten eme felfogását egy minden-isten tani Abszolút rendjévé fokozza le. Mindig is nehéznek bizonyult az olyan Isten személyes természetének megértése,

aki nem rendelkezik azonos fokú személyes kapcsolatokkal más, egymással kapcsolatban álló, személyes lényekkel. Az Istenségben a személyiség megköveteli, hogy az ilyen Istenség a többi és vele egyenlő személyes Istenséggel kapcsolatban létezzen.

³ Az emberi elme a Háromság fogalmának felismerése révén reménykedhet abban, hogy megért valamennyit a tér-idő teremtésrészekben meglévő szeretet és törvény összefüggéséről. Szellemi hiten keresztül az ember megláthat valamennyit az Isten szeretetéből, de korán ráébred, hogy e szellemi hitnek semmilyen hatása sincs az anyagi világegyetem elrendelt törvényeire. Függetlenül az embernek az Istenben, mint a paradicsomi Atyjában való hite erősségétől, a szélesedő mindenségrendi látóhatárok megkövetelik, hogy felismerje a paradicsomi Istenség mint az egyetemes törvény valóságát, hogy elfogadja a Háromság fennhatóságát, mely a Paradicsomból kifelé irányul és kiterjed még a három örökkévaló személyiség Teremtő Fiainak és Alkotó Leányainak fejlődő helyi világegyetemeire is, mely három örökkévaló személyiség istenségi egysége *magának* a paradicsomi Háromságnak a ténye, a valósága és az örök oszthatatlansága.

⁴ És ugyanez a paradicsomi Háromság valódi entitás — nem személyiség, viszont igaz és abszolút valóság; nem személyiség, mindazonáltal a vele együtt létező személyiségekkel — az Atya, a Fiú és a Szellem személyiségével — összeillő. A Háromság a három paradicsomi Istenség összekapcsolódásából létrejövő, magas fokon rendeződött Istenség-valóság. A Háromság képességei, sajátosságai és szerepkörei nem a három paradicsomi Istenség sajátosságainak egyszerű összege; a Háromság szerepkörei valamiképpen egyediek, eredetiek és nem határozhatók meg egyértelműen az Atya, a Fiú és a Szellem sajátosságainak elemzése útján.

⁵ Például: A Mester a földi ittléte alatt emlékeztette a követőit arra, hogy az igazságtétel sohasem *személyes* cselekedet; ez mindig a *csoport* tevékenysége. Az Istenek sem személyként gyakorolják az igazságtételt. E működésüket azonban együttes egészként, mint a paradicsomi Háromság gyakorolják.

⁶ Az Atya, a Fiú és a Szellem Háromság-társulásának fogalmi megértése felkészíti az emberi elmét a további háromszoros kapcsolódások további bemutatására. Az istentani vizsgálódásokhoz teljes mértékben elégséges a paradicsomi Háromság fogalma, de a bölcséleti és mindenségtani vizsgálatok megkövetelik az Első Forrás és Középpont egyéb hármasságkapcsolódásainak elismerését, mégpedig azon hármasságokat, melyekben a Végtelen különböző nem-Atya jellegű, világegyetemi megnyilvánulási cselekvőképességekben működik — itt az erő, az energia, az erőtér, az ok-keltés, a válaszadás, a lehetőségesség, a ténylegesség, a gravitáció, a vonzás, a minta, az elv és az egység Istenének viszonyairól van szó.

3. HÁROMSÁGOK ÉS HÁRMASEGYSÉGEK

¹ Noha az emberiség a történelem folyamán többször is megértette valamennyire az Istenség három személyének Háromságát, a következetesség mégis azt igényli, hogy az emberi értelem felfogja, hogy mind a hét Abszolút között vannak bizonyos kapcsolatok. De mindaz, ami a paradicsomi Háromság esetében igaz, nem szükségképpen van így valamely *hármasegységben*, mivel a hármasegység nem azonos a háromsággal. Bizonyos működési szempontokból a hármasegység hasonlónak vehető a háromsághoz, de természetében sohasem egyenértékű a háromsággal.

² Az urantiai halandó emberiség a kinyíló látóhatárok és a kibővülő fogalmak nagy korszakán halad át, és a mindenségrendi bölcselate fejlődési ütemének fel kell gyorsulnia ahhoz, hogy lépést tudjon tartani az emberi gondolkodás értelmi színterének kibővülésével. A halandó ember mindenségtudatának kiteljesedésével az ember felfedezi az összefüggéseket mindama dolgok között, melyeket az anyagi tudományban, az értelmi bölcselaten, és a szellemi rálátásban talál. A mindenségrend egységének minden ilyen értelmezése mellett azonban az ember érzékeli a teljes létezés sokszínűségét is. Az Istenség változatlanságára vonatkozó minden elképzelés ellenére azt is felfogja, hogy valójában egy folytonos változásban és élményelvi növekedésben lévő világegyetemben él. A szellemi értékek túlélésének felismerésétől függetlenül az embernek mindig figyelembe kell vennie az erő, az energia és az erőter mennyiség- és térantát, valamint ezek előtanát.

³ A végtelenség örök teljességét valamiképp össze kell egyeztetni a fejlődő világegyetemek időbeli gyarapodásával és azok élményelvi lakóinak tökéletlenségével. A teljes végtelenség fogalma valahogyan felosztandó és korlátozandó annak érdekében, hogy a halandói értelem és a morontia lélek megérthesse a végleges érték és a szellemiesülő jelentőség e fogalmát.

⁴ Míg a józan ész a mindenségrendi valóság egyistenhitbeli egységét követeli meg, addig a véges tapasztalás a többes Abszolútok és ezek mindenségrendi kapcsolatai összhangjának kitételét igényli. Összehangolt létezők nélkül nincs meg a lehetősége az abszolút kapcsolódások változatos megjelenésének, nincs esély a különbségképzők, a változtatók, az átalakítók, a mérsékelők, a korlátozók vagy a csökkentők működésére.

⁵ ¶ Ezen írásokban a teljes valóságot (a végtelenséget) a hét Abszolútban való létezésük szerint mutattuk be:

⁶ 1. Az Egyetemes Atya.

⁷ 2. Az Örökkévaló Fiú.

⁸ 3. A Végtelen Szellem.

⁹ 4. A Paradicsom Szigete.

¹⁰ 5. Az Istenségi Abszolút.

¹¹ 6. Az Egyetemes Abszolút.

¹² 7. A Korlátlan Abszolút.

¹³ ¶ Az Első Forrás és Középpont, aki az Örökkévaló Fiú számára az Atya, egyúttal a Paradicsom Sziget Mintája is. Ő korlátlan személyiség a Fiúban, de csírájában létező

személyiség az Istenségi Abszolútban. Az Atya a Paradicsom-Havonában megnyilvánult energia és ugyanakkor a Korlátlan Abszolútban rejtő energia is. A Végtelen mindig megnyilvánul az Együttes Cselekvő szüntelen cselekedeteiben, miközben örökmód működik az Egyetemes Abszolút kiegyenlítő, de rejtett tevékenységeiben. Így kapcsolódik az Atya a hat mellérendelt Abszolúthoz, és a hét Abszolút így együtt foglalja magába a végtelenség körét az örökkévalóság végtelen körein keresztül.

¹⁴ ¶ Úgy tűnhet, hogy az abszolút kapcsolódások hármasegysége szükségszerűség. A személyiség más személyiségek társaságát keresi az abszolút szinten éppúgy, mint az összes többi szinten. És a három paradicsomi személyiség társulása teszi örökkévalóvá az első hármasegységet, az Atya, a Fiú és a Szellem személyiség-egyesülését. Ugyanis amikor e három személy, *mint személy*, egyesült működésben fog össze, ezáltal megalkotják a működési egység hármasegységét, mely nem háromság — nem szerves entitás — de hármasegység, háromszoros működési egyhangúság.

¹⁵ A paradicsomi Háromság nem hármasegység; nem működési azonosság; ez inkább osztatlan és oszthatatlan Istenség. Az Atya, a Fiú és a Szellem (személyként) képes kapcsolatot tartani a paradicsomi Háromsággal, mivel a Háromság *maga* az ő osztatlan Istenségük. Az Atya, a Fiú és a Szellem nem tart fenn ilyen személyes kapcsolatot az első hármasegységgel, mivel az *maga* az ő három személyből álló működési egységük. Csak mint Háromság — mint osztatlan Istenség — tartanak fenn együttes külső kapcsolatot a személy-együttesük hármasegységével.

¹⁶ A paradicsomi Háromság így egyedülálló az abszolút kapcsolatrendszerek között, több létező hármasegység is létezik, de létező Háromság csak egy van. A hármasegység *nem* entitás. Ez inkább működési, mint szerves jellegű. Tagjai inkább társak, mint testületet alkotók. A hármasegységek alkotói lehetnek entitások, de egy hármasegység maga nem más, mint társulás.

¹⁷ Van azonban lehetőség a háromság és a hármasegység összehasonlítására egy tekintetben: Mindkettő olyan rendeltetési célokkal jellemezhető, melyek valamivel többek, mint az alkotó tagok sajátosságainak meghatározható összessége. De amíg működési szempontból összehasonlíthatók, addig semmilyen más határozott összefüggést nem mutatnak. Kapcsolatuk közelítőleg úgy jellemezhető, mint a rendeltetés viszonyulása a szerkezethez. Viszont a hármasegységi társulás rendeltetése nem egyezik meg a háromsági szerkezet vagy entitás rendeltetésével.

¹⁸ A hármasegységek mindazonáltal valóságok; igencsak valóságok. Bennük nyert működési rendeltetést a teljes valóság, és az Egyetemes Atya rajtuk keresztül gyakorol közvetlen és személyes hatalmat a végtelenség alapműködése felett.

4. A HÉT HÁRMASEGYSÉG

¹ A hét hármasegység bemutatására irányuló próbálkozásunk során felhívjuk a figyelmet arra a tényre, hogy mindegyiknek elsődleges tagja az Egyetemes Atya. Ő van, volt és mindig lesz is: ő az Első Egyetemes Atya-Forrás, az Abszolút Középpont, az Elsődleges Ok, az Egyetemes Irányító, a Végtelen Élető, az Eredeti Egység, a Korlátlan Megtartó, az Istenség Első Személye, az Elsődleges Mindenségrendi Minta és a Végtelenség Lényege. Az Egyetemes Atya az Abszolútok személyes oka; ő az Abszolútok abszolútja.

² ¶ A hét hármasegység természete és jelentése a következőképpen jellemezhető:

³ ¶ *Az Első Hármasegység a személyes rendeltetésű hármasegység.* Ez a három Istenség személyiségének csoportja:

⁴ 1. Az Egyetemes Atya.

⁵ 2. Az Örökkévaló Fiú.

⁶ 3. A Végtelen Szellem.

⁷ ¶ Ez a szeretet, a kegyelem és a segédkezés háromszoros egyesülése — a három végtelen paradicsomi személyiség céltudatos és személyes társulása. Ez az istenmód testvéri, teremtmény-szerető, atyai cselekvő és felemelkedés-elősegítő társulás. Az első hármasegység isteni személyiségei személyiség- és szellem-adományozó és elmével felruházó Istenek.

⁸ Ez a végtelen akarat hármasegysége; hatása éppúgy jelentkezik a végtelen jelenben mindenütt, mint az idő teljes múlt-jelen-jövő folyamában. E társulás akarati végtelenséget eredményez és olyan működési rendeket biztosít, miáltal a személyes Istenség önmaga kinyilatkoztatójává válik a fejlődő mindenségrend teremtményei számára.

⁹ ¶ *A Második Hármasegység — az erő-minta hármasegység.* Legyen az parányi ultimaton, ragyogó csillag vagy forgó csillagköd, vagy akár a központi világegyetem, vagy a felsőbb-világegyetek, tehát a legkisebb anyagi szerveződéstől a legnagyobbig, minden fizikai minta — a mindenség-elrendezés — mindig e hármasegység működésének eredménye. E társulás a következőkből áll:

¹⁰ 1. Az Atya-Fiú.

¹¹ 2. A Paradicsom Sziget.

¹² 3. Az Együttes Cselekvő.

¹³ ¶ Az energiát a Harmadik Forrás és Középpont mindenségrendi közvetítői szervezik; az energia szerkezete megfelel a Paradicsom mintájának, az abszolút anyagivá lényegülnek; de mindeme számtalan átalakulási folyamat mögött az Atya-Fiú jelenléte áll, akiknek az egyesülése a Havona megjelenésében elevenítette meg először a paradicsomi mintát, a Végtelen Szellem, az Együttes Cselekvő megszületésével egyidejűleg.

¹⁴ A teremtmények a vallásos tapasztalásban teremtenek kapcsolatot az Istennel, aki a szeretet, de az ilyen szellemi rálátásnak sohasem szabad elnyomnia a minta, amely a Paradicsom, világegyetemi tényének felvilágosult elismerését. A paradicsomi személyiségek minden teremtmény

szabad akaratú imádatát az isteni szeretet ereje révén nyelik el és ők minden ilyen szellemtől született személyiséget elvezetnek az Isten végreles rendű fiai végtelen szolgálatának fenséges boldogságára. A második hármasegység az építője annak a térszínnek, ahol mindeme folyamatok végbemennek; ez határozza meg a mindenség-elrendezés mintáit.

¹⁵ Ha szeretet az első hármasegység isteniségének jellemzője, akkor a minta a második hármasegység csillagrendszeri megnyilatkozása. Az első hármasegység a fejlődő személyiségek számára nem más, mint a második hármasegység a fejlődő világegyetek számára. A minta és a személyiség az Első Forrás és Középpont cselekedeteinek két nagy megnyilatkozása; és függetlenül attól, hogy milyen nehéz felfogni, mindenképpen igaz, hogy az erő-minta és a szerető személy egy és ugyanazon egyetemes valóság; a Paradicsom Sziget és az Örökkévaló Fiú az Egyetemes Atya-Erő kifürkészhetetlen természetének összhangban lévő, ám ellentett jelleget mutató megnyilvánulása.

¹⁶ ¶ *A Harmadik Hármasegység — a szellemfejlődési hármasegység.* A szellemi megnyilatkozás teljességének kezdete és vége ebben a társulásban van, mely a következőkből áll:

¹⁷ 1. Az Egyetemes Atya.

¹⁸ 2. A Fiú-Szellem.

¹⁹ 3. Az Istenségi Abszolút.

²⁰ ¶ A szellem-potenciálból a paradicsomi szellemig minden szellem valós kifejeződést nyer az Atya tiszta szellemiségének, a Fiú-Szellem tevékeny szellemértékeinek és az Istenségi Abszolút korlátlan szellempotenciáljainak e hármastársulásában. A szellem lételvi értékeinek elsőfajú keletkezése, teljes megnyilatkozása és végreles rendeltetése ebben a hármasegységben van.

²¹ Az Atya a szellem előtt létezik; a Fiú-Szellem mint tevékeny alkotószellem működik; az Istenségi Abszolút mindent-átölelő szellemként létezik, még a szellemin túl is.

²² ¶ *A Negyedik Hármasegység — az energia-végtelenség hármasegysége.* E hármasegységen belül válik örökkévalóvá a térpotenciáltól a monotáig minden energia-valóság kezdete és vége. E csoport a következőket foglalja magába:

²³ 1. Az Atya-Szellem.

²⁴ 2. A Paradicsom Sziget.

²⁵ 3. A Korlátlan Abszolút.

²⁶ ¶ A Paradicsom a mindenségrend erő-energia működésbe lépésének központja — az Első Forrás és Középpont helye a világegyetemben, a Korlátlan Abszolút mindenségrendi gócpontja és minden energia forrása. E hármasegységben van jelen létevéleg a mindenségrend-végtelen energiapotenciálja, melynek a nagy világegyetem és a világmindenség csak részleges megnyilatkozása.

²⁷ A negyedik hármasegység tökéletesen szabályozza a mindenségrendi energia alapegységeit és szabadjára engedi azokat a Korlátlan Abszolút vonzásából egyenes arányban azzal, ahogyan az átalakuló mindenségrend szabályozási és egyensúlyba hozatali, abszolútát el nem érő teljesítőképesége az élményelvi Istenségekben megjelenik.

²⁸ Ez a hármasegység *maga* erő és energia. A Korlátlan Abszolút végtelen lehetőségei a paradicsomi Sziget abszolútuma köré csoportosulnak, ahonnan a különben állandósult nyugalmú Korlátlan felfoghatatlan mozgató hatásai kisugárzódnak. És a végtelen mindenségrendbeli anyagi Paradicsom-szív örök dobogása egy ütemet ver a Végtelen Éltető, az Első Forrás és Középpont megismerhetetlen mintájával és kifürkészhetetlen tervével.

²⁹ ¶ *Az Ötödik Hármasegység — a válaszadó végtelenség hármasegysége.* E társulás tagjai:

- ³⁰ 1. Az Egyetemes Atya.
- ³¹ 2. Az Egyetemes Abszolút.
- ³² 3. A Korlátlan Abszolút.

³³ ¶ Ez az elrendezés eredményezi mindazon működési végtelenségi megvalósulás örökkévalóvá válását, amely a nem-istenségi valóság területein belül ténylegessé alakulhat. Ez a hármasegység korlátlan válaszadó képességet mutat a többi hármasegység akarati, okozati, vonzási és mintaképző cselekedeteire és jelenléteire.

³⁴ ¶ *A Hatodik Hármasegység — a mindenségrendi kapcsolódású Istenség hármasegysége.* Ez az elrendezés a következőkből áll:

- ³⁵ 1. Az Egyetemes Atya.
- ³⁶ 2. Az Istenségi Abszolút.
- ³⁷ 3. Az Egyetemes Abszolút.

³⁸ Ez az Istenség-a-mindenségrendben társulása, az Istenség bennmaradóságának összekapcsolódása az Istenség érzékfelettségével. Ez a legtávolabbi isteniségi jelenlét azokon a végtelenség-szinteken, melyek már az istenivé alakított valóság területén kívül lévő valóságok irányában helyezkednek el.

³⁹ ¶ *A Hetedik Hármasegység — a végtelen egység hármasegysége.* Ez az időben és az örökkévalóságban működésileg megjelenő végtelenség egysége, a ténylegesek és a lehetségesek összhangban lévő egyesülése. E csoport a következőkből áll:

- ⁴⁰ 1. Az Egyetemes Atya.
- ⁴¹ 2. Az Együttes Cselekvő.
- ⁴² 3. Az Egyetemes Abszolút.

⁴³ ¶ Az Együttes Cselekvő mindenre kiterjedően egységesíti az összes ténylegessé vált valóság változó működési sajátságait minden megnyilvánulási szinten, a végesektől a tapasztalás-meghaladóakon át az abszolútokig. Az Egyetemes Abszolút tökéletesen kiegyensúlyozza az összes tökéletlen valóság változó sajátságaiban meglévő különbségeket, a tevékeny-akarati és okozatkeltő Istenség-valóság korlátlan magvábanvalóitól a nyugvó, visszaható, nem-istenségi valóság határtalan lehetőségeiig a Korlátlan Abszolút felfoghatatlan területein.

⁴⁴ E hármasegységbeli működésüket tekintve az Együttes Cselekvő és az Egyetemes Abszolút egyaránt visszahat az istenségi és a nem-istenségi jelenlétekre, miként az Első Forrás és Középpont is, aki e viszonylatban tulajdonképpen fogalmilag megkülönböztethetetlen a VAGYOK-tól.

⁴⁵ ¶ E megközelítések elégségesek a hármasegységek fogalmának bemutatásához. Mivel nem ismeritek a hármasegységek végleges szintjét, ezért nem érthetitek meg teljesen az első hetet. Bár nem tartjuk igazán bölcs dolognak a további részletezést, annyit mindenesetre közölhetünk, hogy az Első Forrás és Középpont tizenöt háromsági társulással rendelkezik, ebből nyolcat nem mutatunk be ezekben az írásokban. Ez utóbbiak a felsőség tapasztalási szintjén túl lévő valóságokkal, ténylegesekkel és magvábanvalókkal kapcsolatosak.

⁴⁶ A hármasegységek alkotják a végtelenség működtező lendkerékét, a Hét Végtelenségi Abszolút egyediségének egyesülését. A hármasegységek lételvi jelenléte teszi képessé az Atya-VAGYOK-ot arra, hogy megtapasztalja a működési végtelenség-egységet annak ellenében is, hogy a végtelenség szétválnak a hét Abszolúttá. Mindegyik hármasegységnek az Első Forrás és Középpont az egyesítő tagja; őbenne bírja minden dolog a maga korlátlan kezdetét, örök létezését és végtelen beteljesedését — „minden őbenne áll fenn.”

⁴⁷ Noha ezek a társulások nem növelik az Atya-VAGYOK végtelenségét, azonban láthatóan lehetővé teszik az ő valóságának a végtelent el nem érő és az abszolútat el nem érő megnyilvánulásait. A hét hármasegység a sokféleséget megsokszorozza, az új mélységeket örökkévalóvá, az új értékeket istenivé teszi, új magvábanvalókat tár fel, új jelentéseket nyilatkoztat ki; és az időbeli és térbeli, valamint az örök mindenségrendbeli mindeme változatosá telt megnyilatkozások a VAGYOK eredeti végtelensége feltételezett állandóságában léteznek.

5. A TRIODITÁK

¹ Vannak bizonyos egyéb hármis kapcsolatrendszerek, melyek felépítésükben nem-Atya tartalmúak, azonban ezek nem valódi hármasegységek, és mindig elkülönítendőek az Atya-hármasegységektől. Különbő elnevezésük ismeretes, így nevezik ezeket társ-hármasegységeknek, egyenrangú hármasegységeknek, és *trioditáknak*. Ezek a hármasegységek létezésének következményei. E társulások közül kettőt mutatunk be:

² *A Tényleges Trioditája.* E triodita a három abszolút-tényleges kölcsönös kapcsolódásaiban áll fenn:

- ³ 1. Az Örökkévaló Fiú.
- ⁴ 2. A Paradicsom Sziget.
- ⁵ 3. Az Együttes Cselekvő.

⁶ ¶ Az Örökkévaló Fiú a szellem-valóság abszolútja, az abszolút személyiség. A Paradicsom Sziget a mindenségrendi valóság abszolútja, az abszolút minta. Az Együttes Cselekvő az elme-valóság abszolútja, az abszolút szellem-valóság mellérendeltje, és a személyiség és erőter lételvi istenségi egységbe rendeződése. E hármis társulás hangolja össze a ténylegessé vált valóság teljes összességét — a szellemi, a mindenségrendi, illetőleg az elmei valóságokat. E társulás korlátlan a ténylegességben.

⁷ ¶ *A Magvábanvaló Trioditája.* E triodita a lehetséges-ség három Abszolútjának társulásában áll fenn:

- ⁸ 1. Az Istenségi Abszolút.
- ⁹ 2. Az Egyetemes Abszolút.
- ¹⁰ 3. A Korlátlan Abszolút.

¹¹ ¶ Tehát így kapcsolódnak össze egymással a minden rejtett energia-valóság — a szellemi, az elme- és a mindenségrendi energia-valóság — végtelen tárolói. Itt szerveződik egységbe az összes rejtett energia-valóság. E társulás végtelen a lehetőséget rejtőben.

¹² ¶ Ahogyan a hármasegységek elsősorban a végtelenség működési egységesülésével vannak összefüggésben,

úgy a trioditák az élményelvi Istenségek mindenségrendi megjelenésével kapcsolhatók össze. A hármasegységek csak közvetett, a trioditák viszont közvetlen részei az élményelvi Istenségeknek — a Legfelsőbbnek, a Véglegesnek és az Abszolútnak. Ezek a Legfelsőbb Lény kialakuló erőszemélyiségi egységbe rendeződésében jelennek meg. És a tér idő-teremtényei számára a Legfelsőbb Lény a VAGYOK egységének kinyilatkoztatása.

¹³ [Közreadta egy nebadoni Melkizedek.]